

3/2016

KOKKITISLE

Resepti

Valmistusaika n. 4 kuukautta

Ainesosat (tarjoillaan mielivaltaisessa järjestyksessä):

Pääruoka

Tos vieres

Puhiksen kesäpuhinat

4 g

Everything is Better with

Bacon

5 cL

Kasarileffa-arvostelu

10 rkl

Ravunsyönnin aapinen

14 til-%

#instafood #student #edition

19 BTU

Oravanpyörässä

22 -pack

Kylälehti

30 fl. oz.

3/2016

Pääkokki

Artturi Ropponen

Keittiömestarit

Kia Lehti

Iiro Perttula

Marco Meier

Mika Asikainen

Hilja Korhonen

Mikko Wuokko

Tyko Viertiö

Ruokalistapalaute

tislelista@list.ayy.fi

Painos

50 kpl, Picaset Oy

100g G-print

Kannet: 130g, silk

Pääruoka

Tislesedän jorinoita vol.3

Taisin viimeksi tällä samaisella palstalla pohtia, että pitäisikö seuraavan tisleen olla vaikka NORMItisle - mitä se nyt ikinä tarkoittaakin. Noh mitäpä lottosin, kädessä ei suinkaan ole teematon tisle, vaan uppopaistosukellus kulinaristisiin seikkailuihin eli Kokkitisle. Tarjolla on niin opiskelijainstafoodia, ravustusta kuin pekonifuusiokeittiötä.

Asiassahan kävi niin, että vuoden mittaan oli lehden toimituksessa jäänyt muutama ruoka-aiheinen juttu- ja juttuidea roikkumaan, joten eihän siinä kauaa asiaa toimituskunnan kanssa loppukeväästä ehditty pohtia ennen kuin asia oli pihvi. Samalla Tisleen 3/2016 julkaisu päätettiin ajoittaa lukuvuoden aloitukseen, jotta puuhasteluun olisi sopivasti aikaa kesätöistä ja muista riennoista huolimatta. Ihan hyvä niin, koska ainakin tällä hetkellä näyttäisi siltä, että en joudu aivan syömään hattuani, vaikka tiukka kesärutistus ei jättänytkaan paljon aikaa toimitustyöskentelyyn. Opus pääsee painoon juuri sopivasti orientaatioviikon aikana ja ehtinee (*fingers crossed*) levitykseen varsinaisen opiskelurupeaman alkuun.

Kokkijuttujen lisäksi lehdestä löytyy totuttuun tapaan myös teeman sivusta tai suorastaan täysin ohi aiheen lentäviä enemmän tai vähemmän hauskoja juttuja lukijoiden iloksi. Kannattaa tarkastaa esimerkiksi kuulumiset oravanpyörästä (s. 22) tai vinkit sopivan krapulaelokuvan valitsemiseen (s. 10). Maittavaa syksyä!

Turri

Puhiksen kesäpuhinat

Kilta vuonna 2050

”Mikä kesä!” lauloi Valvomo aikoinaan ja eipä allekirjoittanut osaa näin syksyn kynnyksellä itsekään muuta sanoa. Kesä hujahti silmien edestä ennätysnopeasti töiden, mök-kiviikonloppujen ja ”hieman” harmaita hiuksia aiheuttaneen kesäCeen parissa. Mutta hei, eihän kesälläkään saa tylsää olla.

Syksyn tullessa on taas aika klassisesti suunnata katse tulevaan. Pian Otaniemen kadut täyttyvät niin kesälomilta palaavista kuin uunituoreista opiskelijoista. Samalla myös monet prosessiteekkarit aloittavat maisteriopintonsa, joten toivottavasti kiltahuoneella ja tapahtumissa näkyy paljon uusia naamoja. Kemistisyksy starttaakin kevyesti rapujuhli-la, joiden jälkeen edessä on varsin erilainen syksy.

Kemistikillan elossa pysymisen edellytyksenä on uudistuminen. Syksyn teemana onkin ollut killan tarjonnan sopeuttaminen kysyntään. Yhteistyötä eri tahojen kanssa on tiivistetty ja se tulee näkymään syksyllä. Tiedossa on monia uudistettuja tapahtumia, kuin myös vanhojen keustosuosikien comebackeja. Toivottavasti näen teidät niissä kaikissa! Tätä puhinaa kirjoittaessani olen myös ujosti aloittanut pakkaamisen viimeistä Otaniemimuuttoani varten. Edessä siis vielä noin vuoden verran halpaa opiskelija-asumista, vaikka oma asumisaika jo elokuussa loppuukin. Kuun vaihteesta alun saa myös se viimeinen koitos, kavereiden kesken ”Iso D”. Mutta sehän tarkoittaa vain, ettei ole mitään turhia koulu-hommia puhistelun tiellä. Tästä onkin hyvä tuoda vielä omat viimeiset korret kekkoon, jotta kilta porskuttaa vielä vuonna 2050.

Pera

Everything is Better with Bacon

Tisleen kokeileva kesähessukeittiö

Tällä kertaa tisleen kokeittiö on ottanut tarkaan syyniinsä tämän kesän ”hittireseptin”, eli pekoni-raparperit. Vanha suomalainen sanonta kuuluu: kaikki on parempaa pekonin kanssa. Pistimme tämän sanonnan koetukselle ja testasimme miten eri ruoka-aineet toimivat pekonin kanssa grillattuna.

Grillin lämmitessä otimme esiin valitsemamme raaka-aineet: raparperi, cantaloupemeloni, peruna, naudan paistipihvi, banaani, Snickers ja tietenkin pekoni. Alkupalana toimivat cantaloupemeloni ja raparpe-

ri pekoniin käärittynä. Kokkimme inspiroitui Cantaloupen käytössä Espanjalaisesta tapaksesta, jossa meloni kääritään Serrano-kinkkuun. Kokeilimme myös

itse hittireseptiä, jossa kuorittua raparperia kieritetään hieman sokerissa ja kääritään pekoniin.

Pääruoksi pekonin sisään päätyivät suomalainen

naudan paistipihvi ja kesäperuna. Jouduimme valitsemaan valmiiksi marinoidun naudanlihan, mutta kokenut kotikokki voi marinoida itse lihansa esim. yön yli, jolloin lihasta tulee mureaa ja maukasta.

Tee tästä vegaaninen versio esimerkiksi käärimällä nyhtökauraa pekoniin, katso reseptit netistä!

Jälkiruoka sai inspiraation itämaisesta keittiöstä. Kiinalaisten ravintoloiden legendaarinen jälkiruoka friteerattu banaani sai kilpailijan, kun kokkimme kääri

banaanin pekoniin ja heitettiin grilliin. Tämän lisäksi otimme tämän kylkeen amerikkalaissävytteisen Snickers-patukan, joka upopastaamisen sijaan käärittiin pekoniin. Muista käyttää reilusti pekonia, jotta kääryleestä tulee tiukka ja tiivis!

Kun pekonikääryleet on valmistettu, on grillauksen aika! Kokkimme suosittelee tasaisen paistojäljen takaamiseksi parillaa, jos sellainen grillistä löytyy. Aloita miedolla keskilämmöllä, jotta kääryleet kypsyvät sisältä hieman. Lisää sitten lämpöä, jotta pekoni saa hyvän paistopinnan.

Valmis ateria koostuu rapsakoista nyyteistä, joiden kanssa sopii nautittavaksi esimerkiksi valkoviini. Aloitimme cantaloupe-melonista. Meloni itse ei sopinut grilliin, vaan pehmeni liikaa pekonin jäädessä vielä vähän liian löllöksi.

Pekoni ei ollut myöskään tarpeeksi suolainen, joten tämä versio ei pysty kilpailemaan alkuperäisen reseptin kanssa.

Seuraavaksi oli vuorossa toinen alkupaloistamme, eli raparperi. Kokonaisuus oli mielletävän suolainen ja hapokas. Kokkimme innostui ehkä hieman liikaa sokerin kanssa, joka hieman häiritsi annoksen harmoniaa. Tämä annos toimii oikein mainios- ti kyykkyvalkoviinin kanssa.

”*Koostumus oli oikein mukavan rapsakka sekä ulkoa, että sisältä.*

”*Tämä annos toimii oikein mainosti kyykkyvalkoviinin kanssa.*

Siirtykäämme itse pääruuan kimppuun! Pekoniin kääritty peruna oli positiivinen yllätys. Pe-

runa jätettiin al denteksi, joten koostumus oli oikein mukavan rapsakka sekä ulkoa, että sisältä. Pekoni toi perunaan hieman grillisemmän twistin ja annoksesta tulikin heti kesäisempi. Naudanlihan marinadi oli ehkä hieman liian dominoiva ja jätti pekonin varjoon-

sa. Pekoni tuo pihville hieman suolaisuutta ja makua, joten oikein maustettuna tästäkin saadaan oikein toimiva annos.

Jälkiruoka alkoi Snickersillä. Patukka ei sulanut kääryleestä ulos ja leikatessa sisältä tuli ihana vyöry sulaa suklaata. Annos oli hämmästyttävän hyvä kokonaisuus. Patukan pähkinäisyys, pekonin suolaisuus ja jäätelön kermaisuus olivat täydellisessä harmoniassa. Miten sitten pekoniin kääritty banaani maistui friteerattuun banaaniin verrattuna? Hyvin samanlaiselta, mutta itse kuori oli hieman sitkeämpi, kuin friteeratussa, mutta muuten makumaailma oli hyvin samanlainen. Yllättävän toimiva annos tämäkin.

Johtopäätökset: Pekoni on oikein mainio raaka-aine ruuanvalmistuksessa, se tuo ruokaan suolaisuutta ja rapeutta. Pelkkä kääriminen ei tee ehkä kaikista annoksista taivaallisen maittavia, muttei annoksista pahojakaan tullut. Pakko se on vaan todeta, että on se pekoni vain hyvää.

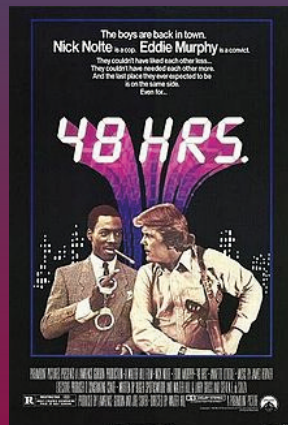
KASARILEFFA-ARVOSTELU

Tarkoittaako kasari mielestäsi vain (liian) tiukkaa viinaa? Jos vastasit kyllä, voit sivistää itseäsi maailmankaikkeuden hienoimman elokuvavuosikymmenen osalta esimerkiksi näiden (ainakin suomalaisissa piireissä) vähemmän tunnettujen, mutta erittäin ajalle uskollisten, leffojen avulla.

48 hrs (1982)

Walter Hillin ohjaus on 80-luvun kulta-ajan tuotoksia ja vasta myöhemmin lähes kulttimaineeseen nousseen Eddie Murphyn esikoiselokuvarooli. Elokuvan alku on yhtä nopea kuin etana pyörättömällä rullalaudalla alamäkeen liimattuna. Vasta puolen tunnin hinaamisen jälkeen elokuvan oikea tähti Murphy saadaan ruutuun ja

juonikin jotakuinkin pyörimään. Joku siis tapoi kytän ja silminnäkijä tai jotain sinne päin (Murphy) värvätään tapetun kytän parin (Nick Nolte) apuriksi 48 tunniksi (ai siitäkö se nimi tuli). Rainassa on paljon tuttuja kasaripiirteitä, kuten naisongelmainen, katkera kytä, jolle poliisilaitoksen johtaja karjuu (ja kovaa), tissejä ja paljon ammuskelua. Parasta antia on pääkaksikon kemia, eli kun kaverukset mät-

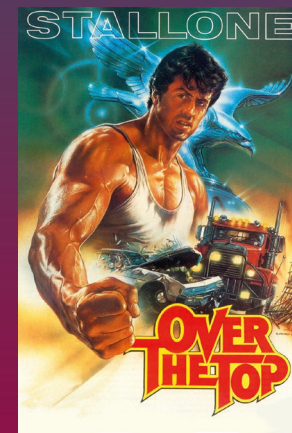
tävät toisiaan turpaan ja Nolte kutsuu Murphya neekeriksi noin sata kertaa leffan aikana. Kohtalaisen latteaa kokonaisuus, eikä juoni todellakaan ole seuraamisen arvoinen, actionissakin on toivomisen varaa, mutta muuten taattua kasaria.

3 hohtavan valkeaa etuhammasta

000/5

Over the top (1987)

Stallone. Tarvitseeko muuta edes sanaa? No ei oikeastaan, mutta sanonpa silti jotakin. Juoni on tässä elokuvassa itsessään jo niin mahtava, että pelkästään sen takia elokuvan voi katsoa. Kouluikäinen poika lähetetään suojelu- (ja kontrolli)haluisen isoisän toimesta military academyyn, koska pojan äiti on sairas ja isä (Syltty) on lähtenyt rekkakuskiksi muualle. Kuolemanvuoteella oleva äiti toivoo, että isä viettäisi pojan kanssa aikaa, joten lähettää isän hakemaan pojan koulusta. Isä on siis lähettänyt toki yli kymmenen vuoden aikana pojalle satoja kirjeitä, joita isoisä ei ole antanut pojan lukea. Isä ja poika bondaavat alun vaikeuksien jälkeen rekkamiehen elämää viettäen ja käy ilmi, että isä on

todella kova kädenvääntäjä ja osallistumassa maan isoimpaan turnaukseen voidakseen voittaa unelmiensa rekan ja täten aloitta uuden elämän poikansa kanssa. Siis Rocky all over again, mutta kädenväännöllä. Koko elokuva on tosiaan jo pelkän juonensa puolesta niin "over the top", että koko ajan vähän naurattaa. Äksöniä tässä rainassa ei sinänsä ole, mutta pehmo-filosofiaa, vanhalla kaavalla epäonnistunutta ratsastamista ja kädenvääntöä. Jos tämä ei todista 80-lukua täydelliseksi elokuvien vuosikymmeneksi, niin ei sitten mikään.

4,5 särkynyttä, ei kun toteutunutta unelmaa/5

Point break (1991)

Okei, okei, ei virallisesti kasaria, mutta close enough. Tämä elokuva edustaa jo luonnollisesti siirtymistä ysäritoimintaan, eli vähän siloposkisempaa sankaria (Keanu Reeves), enemmän latinää ja eksoottisempaa actionia. Juju on kutakuinkin siinä, että Keanu on kyt-tä, joka tutkii eriskum-mallisen hyvin toteutettua ryöstäsarjaa, ja CSI-maisella tarkkuudella käy ilmi,

että ryöstäjien on oltava surffareita (rikospaikalta on löydetty hiekkaa, joka pystytään paikallistamaan vain yhdelle tietylle Hawaiiin rannalle, oh please). Siis kyt-tä soluttautuu surffariksi ja pääsee rikosjengin sisäpiiriin yms. yms. Rikosjengin johtaja (Patrick Swayze) onkin elokuvan kiinnostavin ja parhaiten näytelty hahmo, joka jaksaa kantaa kiinnostusta läpi elokuvan. Leffas-ta tekee mielenkiintoisen tietysti poikkeuksellinen määrä huikeita stuntteja, niin parkourin, surffauksen kuin laskovarjohypynkin suhteen. Viime vuonnahan elokuva inspiroi uudelleenversioinnin samalla nimellä, joka on ilmeisesti lähinnä maailman pisin "yhtäjakso-inen" stunttikohaus (disclaimer: en ole nähnyt ky-seistä elokuvaa). Vähän meinasin nukahtaa elokuvan loppumetreillä, mutta ihan kelvollinen kasarihenkin-en raina.

4 Nixon-kuminaamiota

/5

Ravunsyönnin aapinen

Näin killan rapujuhlien lähestyessä halusimme palauttaa lukijoidemme mieleen, kuinka noita punasaksisia syvyyksien kummajaisia oikein tulee käsitellä. Tärkeässä roolissa on oheinen apuväline, joka auttaa sinua pääsemään tavoitteeseesi. Kaikki suomenruotsalaiset eivät välttämättä allekirjoittaisi seuraavaksi esiteltäviä ravunsyönnin välivaiheita, mutta ainakin kokeellinen toimittajamme totesi niiden ajavan asiansa. Rapu tuli syödyksi. Hyvää oli.

1 Siinä se meripiru nyt on. Hyi **ttu, minkä näköinen. Älä anna kuitenkaan vastenmielisen ulkonäön lamauttaa itseäsi, vaan irrota rohkeasti punaisen paholaisen massiivisimmat ulokkeet: sakset. Huom! Nivelet jätetään paikoilleen.

2 Eihän tässä hommassa mihinkään päästy ilman sitä apuvälinettä. Kuten kuva kertoo, reikä jonka olemassa oloa olet aina ihmetellyt, sujautetaan saksen kärkeen ja kärki poikaistaan. Syntyneen reiän kautta saksi imetään tyhjäksi herkullisesta tilliliemestä. Sama käsittely toistetaan toiselle sakselle.

3 Saksen sisällä on herkullinen pala lihaa, ja onnekkaimmat pääsevät siihen käsiksi taittamalla ravun "peukalon" sijoiltaan ja vetämällä lihan sitä kautta ulos. Usein herkkupala jää kuitenkin sisälle sakseen, jolloin se pitää kutitella ulos veitsen voimin. Toimittajamme totesi myös napakan puraisun toimivan tehokkaana tapana saksen rikkomiselle (tätä tapaa emme tosin suosittele finlandssvensk-piireihin). Tätä kikkaa hyödynnettyäsi lihan saa keploteltua ulos veitsenkärjellä.

4 Seuraavaksi imeskellään tililiemet ravun nivelistä. Kuten olet ehkä jo alkanut huomata, imeminen on erittäin oleellinen taito ravunsyönnissä ja sitä kannattaa hyödyntää

aina uuteen vaiheeseen siirryttäessä. Antautuneimmat ravunsyöjät avaavat imuttelun jälkeen jopa ravun hontelot "käsivarret", sillä niissäkin on proteiinipitoisen sisus, varsinkin jos kyseessä on hyvinvarusteltu (= suurisaksinen) rapuyskilö.

5 Ravun tulisi näyttää nyt apauttiarallaan tältä. Seuraavaksi voisi sanoa, että siirrytään esileikistä itse asiaan. Tässäkin yhteydessä siihen on vähintään kaksi tapaa: basic ja dirty.

Villimpi vaihtoehto vaatii tiettyä kokeilunhaluisuutta eikä välttämättä sovi heikkohermoisimmille. Voit varmaan jo arvata, kumpaa tapaa toimituksemme kokeili. Molempia. Tietysti. Perusmenettely on irrottaa ravun koko keskiruumin sen pyrstöstä kajoamatta siihen

sen kummemmin. Ne, jotka haluavat saada rahoilleen enemmän vastinetta, menettelevät seuraavasti: ravun ulkopanssari poistetaan, paljaaseen keskiruumiineseen purraa kiinni ham-

paila ja sitten imetään (mitäs muutakaan). Vitsinä ei siis ole varsinaisesti syödä ravun keskiruumista, vaan siitä ainoastaan imeskellään mausteliemet parempiin suihin. Vähän kuin puraisisit mandariininlohkoa ja imisit sieltä pelkät mehut, syömättä hedelmälihaa.

6 Nyt lähestytään suorituksen huipentumaa eli pyrstön kuorimista, jossa suurin osa ravun syötävästä lihasta on. Kuorinnan voi suorittaa monella tapaa, mutta ehkä

helpoin menettely on taivuttaa ravun pyrstöpanssari rikki painamalla sitä peukaloilla samaan aikaan kun vetää etusormilla panssarin reunamista. Panssarin rikkouduttua pyrstön voi ujuttaa ulos suojakuorestaan. Näppäräsormisuus on valttia.

7 Huom! Urakka ei vielä ole valmis, vaan mahdollisesti tärkein vaihe on vielä suorittamatta: ravun peräsuoli tulee poistaa. Peräsuoli sijaitsee aivan ravun selkärangan alla ja se lähtee helposti pois vetämällä nilviäisen selkäpuolta pitkin.

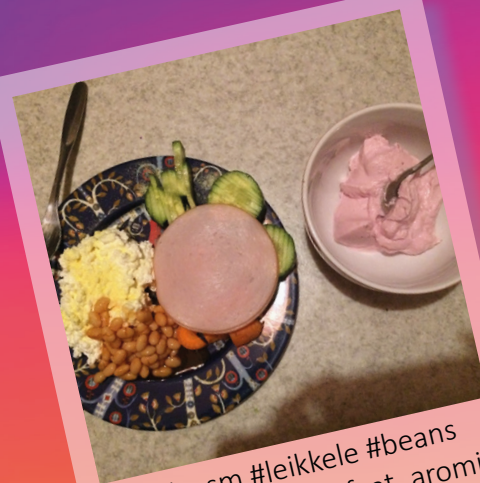
8 NYT on vihdoinkin valmista, hurraa!! Voit joko hotkaista palkintosi heti suihisi tai kerätä niitä useamman saman paahtoleivän päälle, mikä on perinteinen tapa. Molemmissa tapauksissa tulos on

sama: uusi saksiniekkä käteen ja koko prosessi alkaa taas alusta. Muista kuitenkin ottaa vahvistava snapsi välissä laulun kera, kuten joka pyrstölle kuuluu: skål!

Lisäksi eräs sivullinen, joka ei halua nimeään julkaistavan tässä yhteydessä, halusi osallistua artikkelin kuvitukseen ja osoittaa, että ravut ovat itse asiassa sangen helposti lähestyttäviä veijareita! "Juuri sopivan nenäkkäitä."

#Instafood #student #edition

#foodgasm #leikkele #beans
#lattia #raejuusto_feat_aromi-
suola #iittala

#astiatloppu #tilaloppu #muo-
vipurkitloppu #vihannesloke-
ro_ei_ole_loppu #thiswilldo

#soossitlensi #lajaleivänmuruja
#persiljaa #maksointästä50€
#sponsoredbyiittala

#viisikauttaviisi #samimätöt
#soossasintähänkin #enedesti-
edämitätämäön #studentfood

#pikaruoka

#mitässieltälöytyikään #soos-
sasinkyllätähänkin #kondensa-
tio125 #maksointästä85€

#mikätämäön #enolenähnyt-
kään #taimaistanut #aiseolijälk-
käri #nokyllänytjälkkärinmuis-
tan #enollutkännissä

#4_kg_salaattia #mikseiso-
dexollaletätä #sponsoredby-
PaperiInsinöörit #kiitos

#instafood #foodgasm #nautin-
to #elämyssafkaa

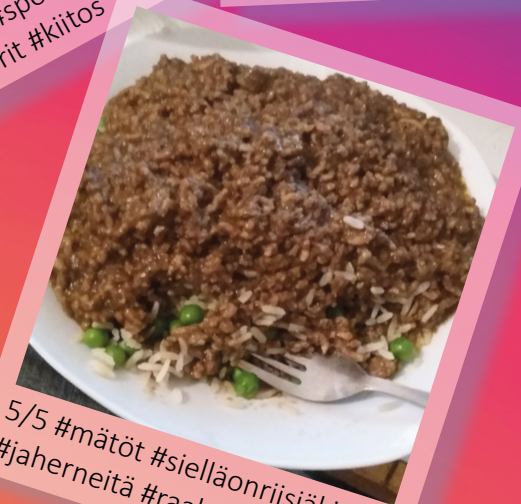
#dinneralatonybjörck #hei-
jätäkät #tortillailmantortillaa
#idontevenknow #foodart
#lusikka #whippedcream

#jälkkäri #soossasinjälleen

#kouluruoka #sodexo #kiitos
#mitätämäön #kerranlaatoitet-
tu

5/5 #mätöt #sielläonriisiäkin
#jaherneitä #raakaa_lihaa

#teekkari #illallinen

Oravanpyörässä

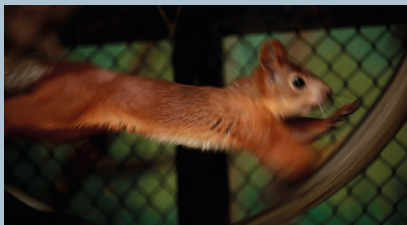
#työelämässä #valmistuneena

Riitta Kujala

1 Kuvaile kiltalaisille tyypillistä työpäivääsi

Mun työpäivä alkaa aina sillä, että käyn avaamassa työkoneen ja haen kupin kahvia, vaikka sitä kotona olenkin juuri jo kaksi mukillista juonut. Kahvimukin kanssa siirryn suoraan työpisteelleni istumaan ja tarkistamaan kaikkien tuotantolaitosten tilanteen. Toimin tällä hetkellä prosessikehityssinsinöörinä ja meidän firmassa se tarkoittaa sitä, että mikäli laitoksella on prosessiin tai prosesiautomaatioon liittyviä ongelmia, tulee niistä välittömästi kiireisimpiä työtehtäviäni riippuen ”ongelman” vakavuudesta.

Työni ovat hyvin projektiluonteisia ja projektit saattavat erota toisistaan hyvinkin paljon, minkä takia harvemmin kahta samanlaista päivää on. Toisinaan päivä vierähtää taaseita laskiessa ja laitteita mitoittaessa, toisinaan PI-kaavioiden piirtämisessä tai automaatiokuvauksia tehdessä. Omiin työtehtäviini kuuluu myös laitoksilla vierailu mm. projektien aloituksen ja käyttöönottojen yhteydessä. Tyypillinen työpäivä on siis lähinnä kiireinen, mutta samaan aikaan mielenkiintoinen ja pitää mielen virkeänä.

2 Työelämän parhaat puolet?

Niin, eipä sitä kai voi kieltää, kyllä se on kiva että joka kuukausi tulee palkka. Mutta ei se nyt ihan ainut hyvä puoli kuitenkaan ole. Mä nautin siitä, kuinka jatkuvasti oppii uutta. Välillä on piinaavaa ja stressaavaa kun ei kaikkea osaa ja ymmärrä heti, mutta se tunne kun seuraavalla kerralla osaa, on vaan parasta. Onnistumisen tunteet siis ja jatkuva uuden oppiminen, ehdottomasti.

3 Mitä olet jäänyt eniten kaipaamaan opiskeluaajoista?

Se vapaus, että hommat saa tehdä siihen aikaan kun on itselle paras. Jos voisin, niin todennäköisesti edelleen tekisin 2 viikkoa hullunlailla töitä, jotta voisi viikon tehdä juuri niitä hommia mitä itse haluan.

4 Entä mitä et todellakaan kaipaa?

Pakollisia luentoja.

5 Miten rahankäyttösi on muuttunut opiskeluaajoista?

Oi voi, mä oon aina ollut todella huono omien raha-asioiden kanssa ja elänyt aivan liian leveästi omiin tuloihini nähden. Mutta sanoisin, että rahankäyttöni on järkevoitynyt. Oon oppinut säästää rahaa. Tai sitten säästämisestä on tullut mahdollista palkan myötä, jotta voi edelleen elää yhtä ”leveästi” kuin haluan. :D

Enää ei myöskään aivan samalla tavalla tule syynätyä kaupassa ruokien hintoja kuin opiskeluaikoina, mutta kyllä mä edelleen katson, että ostamani ruuan hinta on jollain tavalla

järkevä.

6 Mistä kursseista (jos mistään) on ollut oikeasti hyötyä työelämässä?

Ainakin kaikista oman pääaineeni (biokemia) ja sivuaineeni (Kemian teollisuuden prosessit ja tuotteet) kursseista lähes kaikista on ollut hyötyä. Juuri tällä hetkellä en kyllä keksi mitään kurssia, mistä ei olisi ollut hyötyä (aika kultaa muistot...?). En nyt sano, että kaikista kursseista on ollut konkreettisesti hyötyä työtehtävissä, mutta typerimmistäkin kursseista on siinä mielessä ollut hyötyä, että tietää mistä puhutaan ja tietää perusteita vähän kaikista osa-alueista. Harmittaa, että kävin vain biotesun kurssin tesun varsinaisen kurssin sijaan (Design project in chemical engineering), mitkä niiden kurssien nimet ikinä olikaan. Siitä olisi ollut ehkä enemmän hyötyä työelämässä.. Biohippi, I know.

7 Aiotko osallistua piKKujouluihin?

Mikäli ne on pe tai la, niin miksikäs en!

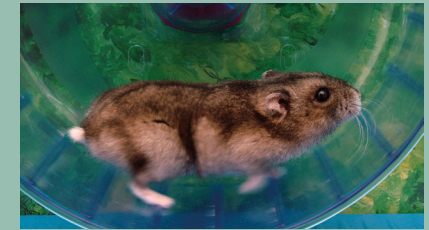
8 Terveisesi killalle ja kiltalaisille! Kerro myös toki, mitä alumnina toivoisit killalta, esimerkiksi tapahtumien kanalta?

Mielettömän kivaa syyslukukautta!

Tapahtumilta mä toivoisin, että ne ensisijaisesti hyödyttäisi ja viihdyttäisi killan varsinaisia jäseniä. Alumneja kannattaa pyytää ehdottomasti verkostoitumismielessä tapahtumiin mukaan! Tietty alumnin sydäntä aina lämmittää myös silloin tällöin kutsu esim. piKKujouluihin.

Miikka Tamminen

1 Kuvaile kiltalaisille tyypillistä työpäivääsi

Työpäivä on yleensä jo etukäteen päässä rytmitetty edeltävänä päivänä, joten aloitan lukemalla mailit, sillä ne voivat helposti heittää tämän suunnitelman roskakoriin. Tästä selvittyäni jatkan siitä mihin jäin edeltävänä päivänä ja käyn välillä kahvi-, ruoka- ja kahvitaulla jauhamassa paskaa (ja ruokaa). Välillä työpäivät ovat palaverissa istumista, asiakkaan kanssa keskustelua, heidän ongelmien määrittelyä ja selvittämistä. Teen semmoisia hommia, että kalenterini ei onneksi kovin usein ole bookattu täyteen palaverilla.

2 Työelämän parhaat puolet?

Taateli, hillo, fyde ja massi tietty :D. Sataprosenttisesti vapaa vapaa-aika. Mielenkiintoiset ja palkitsevat työtehtävät, mutta tietenkään kaikki työtehtävät eivät semmoisia ole.

3 Mitä olet jäänyt eniten kaipaamaan opiskeluajoista?

Vapaa-ajan runsautta, myöhäisiä aamuja ja arki-iltojen bileitä. Jälkimmäisen puute on kyllä pidemmän päälle ihan hyvä asia (terveydellisistä syistä). Sitä että voi nukkua aamulla, jos ei huvita.

4 Entä mitä et todellakaan kaipaa?

Arkikrapuloita, Maarintaloa ja vapaa-ajan käyttämistä kouluhommiin. Vai onko opiskelijalla oikeasti vapaa-aikaa? Aina

takaraivossa painoi se, että voisi olla tekemässä jotain raporttia/selkkaria/laskuja rentoutumisen sijasta :D

5 Miten rahankäyttösi on muuttunut opiskeluajoista?

Ei mitenkään. Kaikki mikä tulee, menee (viimeistään säästötilille). On se nyt sillein muuttunut, ettei kaupassa jaksakaan katsoa tuotteen hintaa ja ei tarvitse miettiä onko rahaa käydä ulkona syömässä. Ja olutta tulee juotua muutakin, kuin sitä halvinta laatua.

6 Mistä kursseista (jos mistään) on ollut oikeasti hyötyä työelämässä?

Tää on kuultu varmaan jokaisen valmistuneen suusta: Tesu II. Myös englannin kirjoituskurssista on ollut hyötyä. Siinä oppi hyvin välttämään puhekielen käyttämisen raporttia kirjoittaessa. Varsinaiset työtehtävät oppii vain niitä tekemällä.

7 Aiotko osallistua piKKujouluihin?

Viime vuoden tiernapoikasuoituksen jälkeen en varmana tuu! Tai ehkä tuun. No tuun mä. Höhö, tulemisvitsi.

8 Terveisesi killalle ja kiltalaisille! Kerro myös toki, mitä alumnina toivoisit killalta, esimerkiksi tapahtumien kanalta?

Älkää pelätkö uudistua. Pelatkaa koronaa ja nauttikaa opiskeluvuosista. Kiitän myös viikonlopputapahtumista, niihin jaksaa alumninakin osallistua (allekirj. huom. kai mä oon maksanu jäsenmaksun?). Mielestäni tapahtumissa otetaan jo hyvin alumneja huomioon.

Elina Honkanen

1 Kuvaile kiltalaisille tyypillistä työpäivääsi

Lähtökohtaisesti mun työpäivä alkaa klo 7 (hulluina aikoina 6.30) ja loppuu 15.30 (koska pakko tehdä plussaa). Jos en liiku kimpakyydillä niin sit luovutan jo 15. Mikään työpäivä ei oikeastaan ole samanlainen mutta pari yhteistä hetkeä niihin mahtuu, nimittäin päivän paras hetki: aamupala noin klo 8 sekä tokaks paras hetki: lounas noin klo 11. Nöiden lisäksi on sitten eripituisia (ja eri kiinnostavuustasoisia) palavereja, koneen ääressä istumista (excel on kaveri) tai pilotilla ihmettelyä (bestest).

2 Työelämän parhaat puolet?

Paras puoli on edottomasti se, että pääsee tekemään itseään kiinnostavia asioita joilla oikeasti ON väliä. Tasainen päivärytmi myös tasapainottaa elämää ja työelämään päästyään osaa arvostaa viikonloppua aivan huomattavan paljon enemmän. Opiskellessa kuitenkin viikossa saattoi olla kolmekin lauantaita. Myös se, että työt voi jättää töihin on vapauttavaa. Jotenkin koulussa oli usein sellainen fiilis, että mitä mä tässä sarjoja tuijotan, nyt pitäisi olla lukemassa tenttiin tai tekemässä laskareita. Töiden kanssa homma on eri. Kun työpäivä loppuu, myös töiden ajattelu loppuu ja voi ottaa rennosti loppupäivän. Toki jossain megaprojekteissa saattaa joutua tekemään pidempää päivää mutta sekin on jaksottaista eikä ainakaan vielä ole osunut omalle kohdalle. Ja hei, onhan se kiva saada aika paljon enemmän rahaa tilille

kun se vajaa 500 mitä tuista tulee :D

3 Mitä olet jäänyt eniten kaipaamaan opiskeluaajoista?

Opiskelusta kaipaamaan jää vapaa-aikaa. Sen tajuaa vasta sitten kun on ihan oikeasti tehtävä töitä 8 tuntia päivässä. Ei voikkaan vaan skipata palaveria ja jäädä kotiin nukkumaan niinkuin luentojen kanssa pystyi. Lisäksi kaikki viikon keskeillä olevat pämppäjäiset voi unohtaa suoraan.

4 Entä mitä et todellakaan kaipaa?

Isoin juttu mitä en todellakaan kaipaa ikinä on tentit. Varsinkin sellaiset puolen vuoden superkurssien megatentit. Hyi.

5 Miten rahankäyttösi on muuttunut opiskeluaajoista?

Tää oli hyvä kysymys! Rahankäyttö ei oikestaan ole juurikaan muuttunut muuten kuin siten, että se on nykyään paljon rennompaa. Pienemmät summat tuntuvat vieläkin pienemiltä: esim. ELIXIAN 49e/kk ei tuntunut juuri missään. Myös ASPille menee enemmän rahaa kuussa.

6 Mistä kursseista (jos mistään) on ollut oikeasti hyötyä työelämässä?

Yleisesti kursseista on ollut se hyöty, että osaa ajatella asioita oikein ja ymmärtää, miksi joku homma menee niin kuin se menee. Suoranaisesti sellaista hyötyä ei ole ollut, että joo näinhän me laskettiin tämä juttu tällä kurssilla vaan juuri isommassa mittakaavassa. Excelin käyttö ja tiedonetsimistaidot ovat olleet myös asioita, jotka on oppinut koulussa. Jos nyt jotain kursseja pitää nostaa esille, joissa näitä taitoja

olen oikeasti huomannut kehittäväni, niin mainitaan KeLa I, Ila&b ja III, TeSu I ja II (oikeesti käykää TeSu II se antaa niin hyvän kokonaiskuvan projektin etenemisestä) sekä ööö no iso osa prosen kursseista. Eli jos kurssilla ei osaa laskea jotain asiaa, ei kannata pelätä etteikö pärjäisi työelämässä. Siellä on kuitenkin ihan eri laskentatavat ja mallit käytössä.

7 Aiotko osallistua piKKujouluihin?

Aion osallistua todellakin piKKujouluihin ja aiheuttaa siellä pahennusta.

8 Terveisesi killalle ja kiltalaisille! Kerro myös toki, mitä alumnina toivoisit killalta, esimerkiksi tapahtumien kannalta?

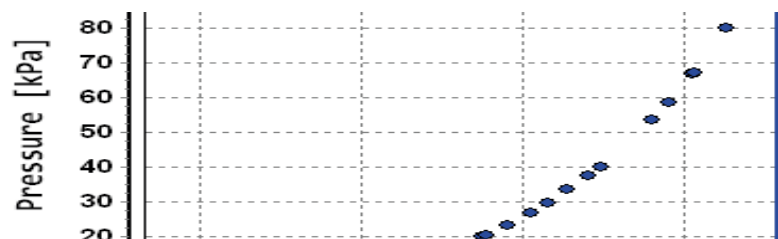
"Insert kliseinen mutta erittäin tärkeä kommentti tähän": Ihan oikeesti nauttikaa teidän vapaa-ajasta kun sitä vielä on!

Mun mielestä alumnien ja kiltalaisten välistä kuilua pitäisi saada pienemmäksi. Jotain rennompaa urailtakonseptia voisi miettiä, että juteltaisiin just töistä ja koulusta että mitä kannattaa opiskella jos tää ala kiinnostaa tms ja minkälaisia hommia milläkin alalla on. Ja siis ei niinkun urailta on järkätty, että pari alumnia tulee kertomaan omasta työstä ja that's it vaan vaikka brunssimuotoisessa tapahtumassa. Silleen rennosti. Olisi myös hyvä, jos Kondis saataisiin myytyä alumneille niin, että saataisiin useat vuosikurssit/kaveriporukat pitämään kasoja siellä. Juhlaa voisi muuttaa hieman rennompaan suuntaan jopa (iltapuvut on kyllä kivoja niin niitä en vältsiin vaihtais) mutta ohjelman kautta.

KYLÄLEHTI

JUURI NYT! KLIKKAA Kesän shokkiuutiset teekkarikylästä

Julma höyrönpaine- koe SMT:llä

TÄHTI HÄPEÄÄ TILANNETTAAN

Katso kuvat bileiden rankasta päätöksestä...

Onko sinultakin kadonnut tavaraa 02-05 välillä aamuöi- sin? Kerro meille!

OTANIEMI Lue lukijoiden kokemuksia sekä jaa omasi!

Myrkyllisten lyijykemikaali- laitteiden tutkimuskäyttövilli- tys ei ota laantuakseen

KATSO KUVAT!

Laitteiden omistajat tietämättömiä väärinkäytöstä

Tummapiirteinen hiip- pari nähty JMT9:ssä

KIELITAIDOTON

POLIISI EI TUTKI

Poliisille ei ilmoitettu kehoituksista huolimatta. Lue silminnä-
kijän uskomaton kertomus!

SMT 10:n G-rappu täynnä savua

JUURI ÄSKEN!

PALOKUNTAA EI SOITETTU

Lue miksi asukkaat halusivat hoitaa tilanteen itse!

NEON

R A V E

04.11.16 21-03
SMÖKKI

WWW.NEONRAVE.FI

